

واکسن زدن اداری نشود

می‌دانم بسیاری از خوانندگان با واژه زیر آشنا هستند. در مواردی که نیاز به کاری با دقت و سرعت بالا هست، توصیه مؤکد می‌شود: «کار، اداری نشود»، کنایه از اینکه اگر کاری که در دست اقدام است، جنبه اداری و بوروکراتیک به خودش بگیرد، اصلاً انجام نمی‌شود یا در زمانی که انتظار می‌رود به وقوع نمی‌پیوندد.

به گزارش سایت خبری پرسون، حسین کرمانپور نوشت:

دولت و وزارت بهداشت، از چندین ماه قبل تمام همت خود را بر آن داشتند تا برای عموم ملت واکسن کرونا تهیه کنند که سه جبهه مستقل گشایش یافت:

- ۱- جبهه داخلی: تهیه فرمول، تست و تولید واکسن‌های داخلی.
 - ۲- جبهه خارجی رسمی: که همان مذاکرات با سازمان جهانی بهداشت بود تا از سید کوواکس، به ایران ۱۶ میلیون واکسن بدهند که هفته گذشته با ارسال حدود ۸۰۰ هزار دوز واکسن آسترازنیکا و مقداری واکسن سینوفارم فعلاً در ابتدای راهیم.
 - ۳- جبهه خارجی خرید: انواع رایزنی‌ها با شرکت‌های تولید واکسن خارجی که تاکنون حدود ۷۵۰ هزار دوز اسپوتنیک، بهارات و سینوفارم وارد و توزیع شده است.
- در عمل آنچه مشاهده می‌شود توفیق اندک، نارضایتی مردم و حتی دولت‌مردان است چندان که در هفته قبل، چندین بار دولت‌مردان در سوگیری‌های مختلف به نقد هم پرداختند.

مردم برداشت کردند که برای تهیه واکسن در میان مجریان اختلاف کم نیست؛ اما یک اتفاق خوب در لابه‌لای این کش‌وقوس واکسنی در هفته قبل افتاد که کمتر دیده شد. سازمان نظام پزشکی در یک تعامل کاملاً مثبت با وزارت بهداشت و بخش خصوصی حدود ۴۵ هزار دوز واکسن اسپوتنیک را بین کادر درمان مطب‌دار توزیع و تلقیح کرد. بیمارستان‌های خصوصی به‌ویژه در تهران پای کار آمدند و با نظمی ستودنی در سه روز بخش اعظم جامعه پزشکی مطب‌دار بالای ۵۰ سال را واکسینه کردند. متأسفانه درست به این دلیل که واکسن امروز یک مقوله امنیتی هم شده سخت‌گیری‌ها رفته‌رفته به‌گونه‌ای شد که با وجود آمادگی برای واکسینه کردن کادر درمان زیر ۵۰ سال اما عملاً عملیات کلاپس شد! از یک سو خبرهای ضد و نقیض نشت واکسن در ناصر خسرو، از دیگر سو کمبود شدید آن در ایران و بالاخره نظارت سخت بر این واکسیناسیون که قطعا هرکدام در جای خود قابل اعتنا و ارزش است، شتاب خوب واکسیناسیون را گرفت و عملاً از روز چهارشنبه واکسیناسیون مطب‌داران تعطیل شد. شخصاً به‌عنوان عضو کوچکی از خانواده کادر درمان کشور ایراد این استیصال و زمین‌گیری در واکسیناسیون را در موارد زیر می‌دانم:

۱- همان‌طور که قبلاً هم بارها مراجع قانونی و علمی از جمله نظام پزشکی گفته‌اند، واکسیناسیون و مهم‌تر از آن سلامت جامعه، یک مقوله علمی اجتماعی است و کشاندن آن به هر علت به مقوله سیاسی و اقتصادی دلایل بسیار قاطع و محکمه‌پسند می‌خواهد، در غیر این صورت ورود مباحث سیاسی به سلامت مردم دودی برپا می‌کند که چشم همگان را اگر نگویم نابینا که به شدت خواهد سوزاند.

۲- این روزها روز مشاجره نیست. همه فهمیدیم علاوه بر آموزه‌های اجتماعی و سلامتی، «واکسن» و «دارو» برای همه‌گیری کرونا حکم آب روی آتش است؛ هم سرعت می‌خواهد و هم وسعت، هم زمان باید کوتاه شود و هم حجم آن‌قدر باید باشد که علم می‌گوید، وگرنه کاهش این تلاش یعنی سوختن بیشتر دارایی‌ها! اگر به هم اعتماد کنیم و قوت خود را بر نظارت دقیق بگذاریم، واکسنی که تا به حال وارد کشور شده است، کفایت کادر درمان و بخشی از افراد با بیماری زمینه‌ای را دارد. یک هفته طلایی معین کنیم و تا هفته اول اردیبهشت تمام واکسن موجود تریق شود. ماندن واکسن در انبارها خطرش از تزریق سریع به مراتب بیشتر است که سربسته از آن می‌گذرم. برای دارو هم حواسمان باشد دچار آن زمان‌سوزی واکسن نشویم. از همین امروز اقدام کنیم. «واکسن آنفلوانزا» برای فصل پاییز هم باید از امروز پیش‌خرید شود تا دوباره مثل سال گذشته نشود.

۳- فهرست شرکت‌های خصوصی با محدوده قیمت واکسن کرونا در انواع و اقسام در اختیار رسانه‌ها قرار گیرد. اینکه گفته شود هر که می‌تواند واکسن وارد کند، بیش از آنکه ساماندهی به واردات واکسن باشد، استیصال دولت را نشان می‌دهد. تعریف یک سامانه، دامنه قیمت و... حداقل اثرش آن است که بخش خصوصی می‌پذیرد با چه ریسکی روبه‌روست و داوطلبانه سراغ واردات می‌رود.

۴- حمایت همه‌جانبه از تولید واکسن داخلی با دو شرط مهم واقعیات و احتمالات. از نظر نگارنده واکسن داخلی بهترین واکسن برای ما خواهد بود، اما یک واقعیت مهم و حیاتی نظر نگارنده و طرفداران این رویه را در مقام دوم قرار می‌دهد. از نظر علمی و اجتماعی و نه سیاسی و اقتصادی، بهترین واکسن آن واکسنی است که زودتر به دست مردم برسد.

* مدیرکل روابط عمومی سازمان نظام پزشکی کشور